

РЕШЕНИЕ

№ 2180

гр. София, 24.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 10.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1496** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на А. А. А.- гражданин на И. срещу Решение №3-ОК/17.01.2020 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ УП 18438/10.01.2020 година на А. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с административно-производствените правила на ЗУБ, и най-вече, че е нарушил нормата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ, тъй като са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Посочва се още, че за да се приложи нормата на чл.76б от ЗУБ, то следва да е налице последваща молба и чужденецът да не е напуснал РБ, а в случая не е така. Сочи се още, че решението е издадено и в нарушение на чл.12 от АПК и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание, оспорващият-А. А. А., редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това жалбата и се поддържа от адвокат Ж., редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ,

редовно и своевременно призван, се представлява от юриконсулт Ч., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призвана се представлява от прокурор К., който намира подадената жалба за неоснователна и моли да бъде потвърдено решението.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че със Заповед № РД-05-420/08.06.2017 година на Председател на ДАБ към МС А. К. В.-Младши експерт в РПЦ-гр. С. е определен за интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, който да провежда ускорено производство по реда на глава Шеста, раздел Втори от ЗУБ.

На 10.06.2016 година оспорващият А. А. А., гражданин на И. подал молба за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

С Решение № 1121/24.04.2018 година на Председател на ДАБ към МС е отхвърлена молбата на А. А. А. – гражданин на И. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

С Решение № 5981/19.10.2018 година, постановено по адм. дело № 5363/2018 година по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на А. А. А. – гражданин на И. срещу Решение № 1121/24.04.2018 година на Председателя на ДАБ към МС на РБ.

Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 3150/05.03.2019 година, поставено по адм. дело № 14252/2018 година по описа на ВАС- Четвърто отделение.

На 06.01.2020 година оспорващият депозирал втора по ред молба за предоставяне на закрила, като молбата е подадена в СДВНЧ, а е регистрирана в ДАБ към МС на РБ на 10.01.2020 година.

На 10.01.2020 година до оспорващия е изпратено съобщение от интервюиращ орган при ДАБ към МС, с което е уведомен, че преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата му молба за международна закрила на 06.01.2020 година ще бъде преценена нейната допустимост съгласно разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ и в тридневен срок от получаване на съобщението му е предоставена възможност да представи писмени доказателства в ДАБ, които ще бъдат взети предвид. Съобщението е връчено на дата 10.01.2020 година на оспорващия, а текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводача Д. Т..

С Решение № 3-ОК/17.01.2020 година, Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не допуснал последваща молба с рег. № УП 18438/10.01.2020 година на ДАБ към МС на А. А. А. до производство по предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено лично на оспорващия на 24.01.2020 година и текстът му преведен на разбираем за него език с помощта на преводача Д. Т...

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №51-ОК/22.10.2019 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1

АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така наречените условия за редовно действие на административните актове. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че лицето А. В. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 година, като в чл. 76а. (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. По силата на чл.76б от ЗУБ в срок до 14 дни от подаването на последващата молба за международна закрила, интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76. В чл.76в от ЗУБ е посочено, че при провеждане на процедурата по този раздел чужденците се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7, но правата по чл. 29, ал. 1, т. 3 - 7 не се предоставят на чужденец, който е в процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила на дата 06.01.2020 година. Според легалното определение на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване на разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна,

съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието "Последваща молба" е дадено и в чл.2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която, „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

В конкретната хипотеза, подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 06.01.2020 година представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1 ,т.6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влезли в сила съдебни решения, с които са приключили производствата по предоставяне на международна закрила и то в посока отхвърляне на жалбата срещу Решение на Председател на ДАБ, с което е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут и не е допусната последваща молба да производство по общия ред. Тази именно последваща молба с оглед новосъздадената разпоредба на чл.76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в 14 дневен срок от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението- 14 дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б, ал.1, т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден 14 дневен срок от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 10.01.2020 година, а решението е издадено на 7 ден от подаване на молбата. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 -Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа

на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, акогато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*:а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура;

.Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила,като е приел,че обстановката в И. не може да обуслови ново обстоятелство от съществено значение за личното и положение в страната и на произход,което от своя страна да доведе до допускане на молбата за разглеждане в производство по предоставяне на международна закрила. С молбата си за закрила, както и в предоставения тридневен срок за представяне на писмени доказателства оспорващият нито е посочил, нито е представил писмени доказателства,които да сочат на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. В разпоредбата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ е предвидено,че производството за предоставяне на международна закрила не се образува,а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба,в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила. Твърдяната промяна в обстановката в И., не е и не може да бъде основание за допускане на молбата за разглеждане в общо производство, защото от приложената Справка от 06.03.2020 година на Дирекция“ Международна дейност“ при ДАБ към МС е видно,че иракското правителство се опитва да поддържа сигурността в страната и да се справи с терористичната групировка- Ислямска държава, но не е налице и опасност от преследване основано на какъвто и да е признак. Нещо повече дори, интервюиращ орган при ДАБ към МС веднага след като е регистрирал молбата на търсещия закрила му е указал и то на подходящ за него език с помощта на преводач ,че в тридневен срок може да представи писмени доказателства, а такива от страна на оспорващия на са представени.Наред с това, неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия, че молбата не е последваща по смисъла на ЗУБ, тъй като оспорващият е напуснал страната ни. На първо място, всяка страна, която твърди даден факт,следва да го докаже, а доказателства в този смисъл от страна на

оспорващия за този положителен факт- че е напуснал РБ, не са представени ,нито пък в съдебното заседание, проведено на 10.03.2020 година както оспорващият, така и процесуалният му представител не представиха доказателства в този смисъл- че търсещият закрила е напуснал РБ ,както и кога е станало това. На второ място, административният орган няма задължение да установява отрицателен факт- че чужденецът,търсещ закрила след влизане в сила на решението за отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут не е напуснал РБ, защото няма такова задължение.На следващо място, след приключване на предходното производство по предоставяне на международна закрила,няма доказателства, че той доброволно е напуснал страната ни/ както твърди адвокат Ж. в жалбата, нито пък, че той е напуснала принудително РБ след като е имал издадена Заповед за принудително отвеждане до границата от 02.06.2016 година. В този смисъл твърдението на оспорващия,че молбата не е последваща и че при издаване на решението са допуснати нарушения на материалния закон е неоснователно.

Ето защо и по изложените съображения,настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ №3-ОК/17.01.2020 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ,с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ УП 18438/10.01.2020 година на А. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: